

The Early Prophets - One Book, One Theme - class #43

The centrality of Jerusalem in Shmuel & Melachim

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction -

In this week's shiur, we will first finish up some unfinished topics from Sefer Shmuel, and then we will complete our study of the transition from Sefer Shmuel to Sefer Melachim by highlighting the thematic importance of the Temple and Jerusalem in both books.

I. Review of the key sections of Sefer Shmuel

[to explain why Shmuel's death is recorded twice]

Shmuel

1-7 Shmuel - the "shofet"

[unit begins with the story of how and why Shilo was destroyed]

8-12 Asking for a King

13-14 The Kingdom of Shaul

15-16 Shaul's sin and his punishment

{Gad}

17- 31 The Rivalry between David and Shaul

[Shmuel Bet]

1-4 The Rise of David to Power

{Natan}

5-8 Malchut David w/ capture & building of Yerushalayim

9-20 David's sin (w/BatSheva)

& his punishment

{Gad}

21-24 Key events during David's reign

Ending with the story that leads to where the Temple will be built

Shmuel's death in chapter 25 & chapter 28

Chapter 24

טו וְהָיָה יְהוָה לְדִין, וְשָׁפֵט בֵּינִי וּבֵינְךָ; וְיָרָא
וְיָרַב אֶת-רִיבִי, וְיִשְׁפֹּטֵנִי מִיָּדְךָ. {פ}

15 The LORD therefore be judge, and give sentence between me and thee, and see, and plead my cause, and deliver me out of thy hand.' {P}

טז וַיְהִי כְּכַלּוֹת דָּוִד, לְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל-שָׁאוּל, וַיֹּאמֶר שָׁאוּל, הַקִּלְדָּה זֶה בְּנִי דָוִד;
וַיִּשָּׂא שָׁאוּל קוֹל, וַיִּבְדָּ.

16 And it came to pass, when David had made an end of speaking these words unto Saul, that Saul said: 'Is this thy voice, my son David?' And Saul lifted up his voice, and wept.

יז וַיֹּאמֶר, אֶל-דָּוִד, צְדִיק אַתָּה, מִמְּנִי : כִּי אַתָּה גִמַּלְתָּנִי הַטּוֹבָה, וְאֲנִי גִמַּלְתִּיךָ הָרָעָה. **17** And he said to David: 'Thou art more righteous than I; for thou hast rendered unto me good, whereas I have rendered unto thee evil.

יח וְאַתָּה הִגַּדְתָּ הַיּוֹם, אֵת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ אֵתִי טוֹבָה-- אֵת אֲשֶׁר סָגַרְנִי יְהוָה בְּיָדְךָ, וְלֹא הִרְגַתָּנִי. **18** And thou hast declared this day how that thou hast dealt well with me; forasmuch as when the LORD had delivered me up into thy hand, thou didst not kill me.

יט וְכִי-יִמְצָא אִישׁ אֶת-אִיְבוֹ, וְשָׁלְחוֹ בְּדַרְךָ טוֹבָה; וַיְהוֶה, יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה, תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִּי. **19** For if a man find his enemy, will he let him go well away? wherefore the LORD reward thee good for that which thou hast done unto me this day.

כ וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי, כִּי מֶלֶךְ תִּמְלֹךְ; וְקָמָה, בְּיָדְךָ, מִמְּלֶכֶת, יִשְׂרָאֵל. **20** And now, behold, I know that thou shalt surely be king, and that the kingdom of Israel shall be established in thy hand.

כא וְעַתָּה, הִשְׁבַּעָה לִּי בַיהוָה, אִם-תִּכְרֹת אֶת-זְרַעִי, אַחֲרָי; וְאִם-תִּשְׁמִיד אֶת-שְׁמִי, מִבַּיִת אָבִי. **21** Swear now therefore unto me by the LORD, that thou wilt not cut off my seed after me, and that thou wilt not destroy my name out of my father's house.'

כב וַיִּשְׁבַּע דָּוִד, לְשָׂאוּל; וַיֵּלֶךְ שָׂאוּל, אֶל-בַּיִתוֹ, וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו, עָלוּ עַל-הַמְּצוּדָה. {ס} **22** And David swore unto Saul. And Saul went home; but David and his men got them up unto the stronghold.

שמואל א פרק כה

א וַיִּמָּת שְׂמוּאֵל--וַיִּקְבְּצוּ כָל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ, וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּבֵיתוֹ בְּרָמָה; וַיִּקַּם דָּוִד, וַיֵּרֵד אֶל-מִדְבַּר פָּאָרָן. {פ}

ב וַאִישׁ בְּמַעוֹן וּמַעֲשָׂהוּ בְּכַרְמֶל, וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד, וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת-אַלְפִים, וְאַלְף עֲזִים; וַיְהִי בְּגִזּוֹ אֶת-צֹאֲנוֹ, בְּכַרְמֶל. ג וְשֵׁם הָאִישׁ נָבַל, וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְגַּיִל;

David has left his fate in the hands of God,
Therefore, he takes no further steps to secure the Kingdom –
No does Shaul take any step to abdicate, but he no longer chases after him.
Shmuel's death [probably several years later], may have been a sign that his prophecy re: David's kingdom is not happening- thus encouraging Shaul not to abdicate.
David now fears Shaul may begin chasing him again, and therefore moves farther away to 'Midbar Paaran – in south-western Negev.

In chapter 26 – indeed once again Shaul chases David,
And once again David could kill him, but he doesn't.
But as Shaul has broken his promise before, David can't take any chances:
Therefore:

Chapter 27

א וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-לְבוּ, עַתָּה אֶסְפָּה יוֹם-אֶחָד בְּיַד-שָׂאוּל; אֵינִי-לִי טוֹב כִּי הִמְלִיט אֶמְלִיט אֶל-אַרְץ פְּלִשְׁתִּים, וְנוֹאֵשׁ מִמְּנִי שָׂאוּל לְבַקֵּשׁנִי עוֹד בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל, וְנִמְלַטְתִּי, מִיָּדוֹ. **1** And David said in his heart: 'I shall now be swept away one day by the hand of Saul; there is nothing better for me than that I should escape into the land of the Philistines; and Saul will despair of me, to seek me any more in all the borders of Israel; so shall I escape out of his hand.'

ב וַיִּקַּם דָּוִד--וַיַּעֲבֵר הוּא, וְשֵׁשׁ-מְאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ: אֶל-אַכִּישׁ בֶּן-מְעוֹזָה, מֶלֶךְ גַּת. **2** And David arose, and passed over, he and the six hundred men that were with him, unto Achish the son of Maoch, king of Gath.

יב וַיֵּאֱמֹן אַכִּישׁ, בְּדוֹד לֵאמֹר: הַבְּאֵשׁ הַבְּאִישׁ 12 And Achish believed David, saying: 'He hath made his people Israel utterly to abhor him; therefore he shall be my servant for ever.'
בְּעֵמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, וְהָיָה לִי לְעֶבֶד עוֹלָם. {פ}

Chapter 28

א וַיְהִי, בַּיָּמִים הָהֵם, וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם 1 And it came to pass in those days, that the Philistines gathered their hosts together for warfare, to fight with Israel. And Achish said unto David: 'Know thou assuredly, that thou shalt go out with me in the host, thou and thy men.'
לְצָבָא, לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל; וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ, אֶל-דָּוִד,
יָדַע תִּדְעֵ כִּי אֲתִי תִצָּא בַּמַּחֲנֶה, אִתָּהּ וְאֲנָשָׁיָךְ.

ב וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-אַכִּישׁ, לָכֵן אֲתָהּ תִדְעֵ, אֵת אֲשֶׁר- 2 And David said to Achish: 'Therefore thou shalt know what thy servant will do.' And Achish said to David: 'Therefore will I make thee keeper of my head for ever.' {P}
יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ; וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ, אֶל-דָּוִד, לָכֵן שְׁמֵר
לְרֹאשֵׁי אֲשִׁימְךָ, כָּל-הַיָּמִים. {פ}

ג וַשְּׁמוּאֵל מֵת-- וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל, 3 Now Samuel had died, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, even in his own city. And Saul had put away those that divined by a ghost or a familiar spirit out of the land.
וַיִּקְבְּרֵהוּ בְרַמָּה וּבְעִירוֹ;
וְשָׂאוּל, הִסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיִּדְעָנִים--מִהָאָרֶץ.

Note how these are two 'editorial' comments
 And they form the transition to appreciate the next story

ד וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנִים; 4 And the Philistines gathered themselves together, and came and pitched in Shunem; and Saul gathered all Israel together, and they pitched in Gilboa.
וַיִּקְבֹּץ שָׂאוּל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבֹּעַ.

ה וַיִּרָא שָׂאוּל, אֶת-מַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים; וַיִּרָא, 5 And when Saul saw the host of the Philistines, he was afraid, and his heart trembled greatly.
וַיַּחַרְדַּד לְבוֹ מְאֹד.

ו וַיִּשְׁאַל שָׂאוּל בַּיהוָה, וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה--גַּם 6 And when Saul inquired of the LORD, the LORD answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets.
בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאוּרִים, גַּם בַּנְּבִיאִים.

ז וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְעֶבְדָּיו, בְּקִשׁוּ-לִי אִשֶׁת בְּעֵלְת- 7 Then said Saul unto his servants: 'Seek me a woman that divineth by a ghost, that I may go to her, and inquire of her.' And his servants said to him: 'Behold, there is a woman that divineth by a ghost at En-dor.'
אוֹב, וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ, וְאִדְרָשָׁה-בָּהּ; וַיֹּאמְרוּ
עֲבָדָיו אֵלָיו, הִנֵּה אִשֶׁת בְּעֵלְת-אוֹב בְּעֵין דּוֹר.

The rest of the chapter, most likely was an epilogue to Megillat Natan –
 As it explains how Natan's prophecy of chapter 16 is indeed coming true.

Note parallels

יג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמְּלִךְ אֶל-תִּירָאִי, כִּי מָה רָאִית; 13 And the king said unto her: 'Be not afraid; for what seest thou?' And the woman said unto Saul: 'I see a godlike being coming up out of the earth.'
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל, אֵלֵהִים רָאִיתִי עֲלִים
מִן-הָאָרֶץ.

יד וַיֹּאמֶר לָהּ, מַה-תִּפְּאָרוֹ, וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֲלָהּ, 14 And he said unto her: 'What form is he of?' And she said: 'An old man cometh

וְהוּא עֹטָה מְעִיל; וַיֵּדַע שְׂאוּל כִּי-שְׂמוּאֵל הוּא, וַיִּקְד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה. {ס}

up; and he is covered with a robe.' And Saul perceived that it was Samuel, and he bowed with his face to the ground, and prostrated himself. {S}

טו וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל, לָמָּה הֲרַגְזִיתָנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי; וַיֹּאמֶר שְׂאוּל צַר-לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי, וַאלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עָנְנִי עוֹד גַּם בְּיַד-הַנְּבִיאִים גַּם-בַּחֲלָמוֹת, וְאִקְרָאָה לָּךְ, לְהוֹדִיעַנִי מָה אֶעֱשֶׂה. {ס}

15 And Samuel said to Saul: 'Why hast thou disquieted me, to bring me up?' And Saul answered: 'I am sore distressed; for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do.' {S}

טז וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל, וְלָמָּה תִּשְׁאַלֵנִי: וַיְהוּה סָר מֵעָלַיךָ, וַיְהִי עֶרְדְּךָ.

16 And Samuel said: 'Wherefore then dost thou ask of me, seeing the LORD is departed from thee, and is become thine adversary?

יז וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַדִּי; וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּדְּךָ, וַיִּתְּנָהּ לְרַעְדָּ לְדָוִד.

17 And the LORD hath wrought for Himself; as He spoke by me; and the LORD hath rent the kingdom out of thy hand, and given it to thy neighbour, even to David.

יח כַּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה, וְלֹא-עָשִׂיתָ חֲרוֹן-אָפוֹ בְּעַמְלֶק; עַל-כֵּן הִדְבֵּר הַזֶּה, עָשָׂה-לָּךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה.

18 Because thou didst not hearken to the voice of the LORD, and didst not execute His fierce wrath upon Amalek, therefore hath the LORD done this thing unto thee this day.

Chapter 16

כו וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל, לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ: כִּי מֵאִסְתָּה, אֶת-דְּבַר יְהוָה, וַיִּמְאַסְדָּ יְהוָה, מֵהִיּוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. {ס}

26 And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.' {S}

כז וַיִּסַּב שְׂמוּאֵל, לָלֶכֶת; וַיַּחֲזֶק בְּכַנְף-מְעִילוֹ, וַיִּקְרַע. {ס}

27 And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent. {S}

כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו, שְׂמוּאֵל, קִרַּע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעָלַיךָ, הַיּוֹם; וַנִּתְּנָהּ, לְרַעְדָּ הַטּוֹב מִמֶּנִּי. {ס}

28 And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou. {S}

כט וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל, לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם: כִּי לֹא אָדָם הוּא, לְהִנָּחַם.

29 And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'

II. misc. topics from Sefer Shmuel

Shaul being two years old in chapter 13

Another example of Prophetic 'editing'

How to note a Kingdom not being legitimate

Note examples from Sefer Melachim

How teshuva emerges as major theme, relate to Temple

Tehillim 51 re: David's sin

- א** לְמַנְצֵחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד. 1 For the Leader. A Psalm of David;
- ב** בָּבוֹא-אֱלֹוֹ, נָתַן הַנְּבִיא—
כַּאֲשֶׁר-בָּא, אֶל-בֵּית-שֶׁבַע. 2 When Nathan the prophet came unto him,
after he had gone in to Bath-sheba.
- ג** חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ; כָּרַב רַחֲמֶיךָ, מַחֵה
כְּפִשְׁעֵי. 3 Be gracious unto me, O God, according to
Thy mercy; according to the multitude of Thy
compassions blot out my transgressions.
- ד** הַרְבֵּה (הָרַב), כְּפִסְנֵי מַעֲוֹנֵי;
וּמַחֲטָאתֵי טְהַרְנֵנִי. 4 Wash me thoroughly from mine iniquity, and
cleanse me from my sin.
- ה** כִּי-כִפִּשְׁעֵי, אֲנִי אֵדָע;
וּחֲטָאתֵי נִגְדֵי תָמִיד. 5 For I know my transgressions; and my sin is
ever before me.
- ו** לָךְ לְבַדְּךָ, חֲטָאתֵי,
וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ, עָשִׂיתִי:
לְמַעַן, תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ- תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ. 6 Against Thee, Thee only, have I sinned, and
done that which is evil in Thy sight; {N}
that Thou mayest be justified when Thou
speakest, and be in the right when Thou judgest.

Shmuel David Luzato שד"ל תהלים נ"א:ו'

לך לבדך חטאתי – המלך או שר הצבא רשאי הוא לשלוח מאנשי מלחמתו גם במקומות שיש בהם סכנה גדולה, שאם לא כן לעולם לא יגברו על האויב, ויפלו כלם חללים לפניו.

ואין ספק כי אוריה החתי שהיה האחרון במעלה בגבורים אשר לדוד (שמואל ב כ"ג:ל"ט) שמח שמחה גדולה כששלח אותו יואב אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם. והיה מתברך בלבבו כי בהלחמו במקום ההוא - יעשה לו שם גדול ויעלה למעלה גבוהה. וגם ידע כי אולי ימות במלחמה, אף זה דרך כל הגבורים לחרף נפשם למות ביום קרב.

והנה דוד לא חטא (בדיני אדם) לאוריה החתי. הן אמת כי חטא לו במה שכתב באגרתו אל יואב: ושבתם מאחריו {שמואל ב' י"א:ט"ו}, כי כשיעזבוהו לבדו, אז ודאי ימות ביד האויבים. דוד צוה לעשות כן, כדי לחוס על דמם של יתר אנשי החיל. אך יואב לא חש לצווי זה, ולא רצה להבזות את עצמו בעיני אנשי הצבא באמור אליהם שיעזבו אחד מהם יחידי ביד האויב, אבל הניח שיפלו חללים גם אחרים זולת אוריה.

RADAK

לך לבדך – כי חטאתי בסתר היו. דבר בת שבע בסתר היה ואין יודע
זולתך, ואף על פי שקראתי אותה על ידי עבדי, לא ידעו למה קראו אותה,
וגם בדבר אוריה אין אדם יודע למה סבבתי מיתתו...

והגאון רב סעדיה פרש כך לך לבדך – כלומר:
לך לבדך אני מתודה ואומר חטאתי והרע בעיניך עשיתי .

III. Concept of “ha’Makom Asher Yivchar Hashem” Laws for a nation, in Sefer Devarim

Outline of the main speech in Sefer Devarim, and its key sections:

Chapter 5 Moshe Rabeinu retells the story of Maamad Har Sinai,
and how he received at that time - the laws that he is about to teach

Chapters 6-11 - The “mitzvah” section, the love & fear of God
/ From “shema” to “v’haya im shmoah”

[note how 6:4-6 introduces & 11:22-25 concludes this section

Chapters 12-26 - The “chukim u’mishpatim” section

/ The Laws that will establish God’s nation in the Land of Israel

[note the transition for end of chapter 11 into 12:1]

Note the theme of ‘memory’ in numerous mitzvot

Examples of the parallel between the detailed laws and Dibrot

[THE ‘MITZVA’ SECTION]

6-11	I	‘Ahavat Hashem’, emuna
	II	Not worshipping ‘avoda zara’ (parallel to the first two dibrot)

[THE ‘CHUKIM U-MISHPATIM’ SECTION]

12-14	III	Establishing God’s Name in the Temple- HAMAKOM ASHER YIVCHAR HASHEM I’shaken SHMO sham (parallel to not saying God’s Name in vain)
15-16	IV	The seven year Shmitta cycle & 3 regalim, 7 days of chag ha’matzot, 7 weeks, 7 days succot in 7th month (parallel to Shabbat)
17-18	V	The national leaders (shoftim, kohanim & levi’im, melech, and navi) (parallel to honoring parents)
19-21	VI	Laws of going to war, murder, and capital punishment (parallel to ‘lo tirtzach’)
21-25	VII-X	Misc. laws ‘bein adam le-chavero’ (parallel to the final dibrot)

Conclusion of the main speech [26:16-19]

טז - יט היום הזה, ה' אלהיך מצויד לעשות את-החקים האלה ואת-
המשפטים; ושמרת ועשית אותם, בכל-לבבך ובכל-נפשך.
את-ה' האמרת, היום

- להיות לך לאלהים
  - וללכת בדרכיו
  - ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
  - ולשמע בקלו.
- ניהוה האמירך היום,
- להיות לו לעם סגלה, כאשר, דבר-לך;
  - ולשמר, כל-מצותיו.
  - ולתתך עליון, על כל-הגוים אשר עשה,
  - לתהלה, ולשם ולתפארת;
  - ולהיתך עם-קדש לה' אלהיך, כאשר דבר

IV. Review all the actions David takes to build Yerushalaim Shmuel Bet chapters 5 thru 7 Divrei ha'Yamim Aleph– from chapter 10 thru 29

Then review what Shlomo does in first chapters 3 thru 10
[of Sefer Melachim]

Focus on Shlomo's prayer in chapter 8 and theme of
"teshuva"